

[Grethe Philip.]

tens Uddannelsesstøtte, og det vil sige en hjælp, der udgår med væsentlig ringere beløb eller som låneordning.

Partiet venstre har — ud over det allerede nævnte ændringsforslag sammen med bl. a. os vedrørende EFG-elever — stillet en række ændringsforslag, som vi alle afviser. Det radikale venstre finder det forkert at fjerne tilskuddet til mælk med et beløb på 150 mill. kr. på et tidspunkt, hvor vi i forvejen har betydelige stigninger i mælkeprisen. Vi finder det i særlig grad uheldigt, fordi mælk indgår som en relativt stor forbrugsvarer i familier med børn.

Vi er uenige i, at man via driften af Institut for Udviklingsforskning skal foretage en nedsættelse af den samlede bevilling til u-landsbistand.

Det radikale venstre går imod venstres ændringsforslag om at undlade al pristalsregulering af ungdomsydelsen. Vi finder det ikke rimeligt, at denne ydelse til de 16-17-årige aftrappes med stigende priser i hvert fald reelt, medens børnetilskuddet til de 0-15-årige via en automatisk pristalsregulering bevarer sin reelle værdi.

Noget helt andet er så, at vi beklager den fremgangsmåde, socialministeren har anvendt ved finanslovsforslaget fremsættelse ved, hvad jeg opfatter som reelt at søge at binde folketinget til en årlig pristalsregulering via en enkelt bemærkning i anmærkningerne til finanslovsforlaget. I alle tilfælde er denne bemærkning ved mange ganges gennemlæsning ganske overordentlig uklar. Indførelse af pristalsregulering på ungdomsydelse er en så principiel afgørelse og medfører så store merudgifter for staten, at vi mener, det bør komme frem til åben drøftelse i folketingssalen enten via en tekstanmærkning eller via en ændring til selve loven. Den bemærkning, der nu er føjet til ændringsforslagene om denne konto, retter i høj grad op på denne skade, som jeg har nævnt, men jeg finder, at socialministeren, særlig i betragtning af de drøftelser, vi ganske nylig har haft om nødvendigheden af at give fyldestgørende oplysninger om alle merudgifter, principielt har handlet forkert og politisk har været mildest talt letsindig.

Det konservative folkeparti stiller forslag om besparelser på i alt 3,9 mia kr. De er med adskillige poster, som det allerede er nævnt

af andre ordførere, kommet meget let om ved det. Man har indtryk af, at der ærligt talt mere er tale om et hurtigt slag på tasken end om gennemarbejdede beregninger. Partiet synes at være gået ind i en skarp konkurrence med fremskridtspartiet, og det klæder dem ikke. Det radikale venstre kan ikke tilslutte sig forslagene og anbefaler at stemme imod.

Også de øvrige ændringsforslag fremsat fra yderste, hvad jeg vil kalde reaktionære højre, fremskridtspartiet, til VS i yderste venstre hjørne anbefaler vi at stemme imod, bortset dog fra det af SF stillede forslag til indførelse af en tekstanmærkning, som jeg tidligere har omtalt.

For de fleste af disse ændringsforslag gælder det, at de er udtryk for en helt anden indstilling til, hvordan hele samfundet skal fungere, end den, vi har i det radikale venstre.

Fremskridtspartiet er kørt frem med ca. 800 ændringsforslag. Vi kender fra tidligere tider deres tanker om, hvorledes hele samfundet efter deres mening vil ændres til det bedre, hvis skatterne sættes voldsomt ned og væsentlige dele af det offentlige aktiviteter helt bortskæres, begrænses eller går over til private. Vi er aldeles uenige både i fremskridtspartiets gemelliberale grundsyn om menneskenes selvtilstrækkelighed og i deres økonomiske teorier, som vi her har hørt hr. Svend Andersen (Rosk. a.) fremføre i noget, jeg vil opfatte som et jonglørnummer.

Finansministeriet har i et notat givet en sønderlemmende kritik af de generelle linjer i de mange ændringsforslag med deres katastrofale konsekvenser for beskæftigelsen. Lad mig blot nævne, at 80.000 ansatte i den offentlige sektor foreslås afskediget af fremskridtsfolkene med kort varsel, og at et tilsvarende antal må forventes i hvert fald indtil videre at miste arbejdet inden for den private sektor.

Fremskridtsfolkene er kendt for deres aversion mod støtte til væsentlige dele af vort kulturliv, for deres forslag om afvikling af u-landshjælpen og for forslag om omkalfatring af hele vor Grønlandspolitik. I deres sidste forslag indgår også beskæring af udgiften til invalidepensioner med 300 mill. kr. på et enkelt kvartal. Så vidt jeg kan se, vil det komme til at berøre ca. 40.000 pensioni-